Dosar nr. 4-103/2025 4-25101934-38-4-17072025

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

02 septembrie 2025 **or. Rezina**

Judecătoria Orhei, sediul Rezina
Instanța având în componență:
Președintele ședinței, judecător Eugeniu Russ
Grefier Corina Ceobotari
Cu participarea:
Avocatului Aurel Goncear

În lipsa:
Agentului constatator Dmitri Gobjila
Făptuitorului Andrei Covalenco

examinând în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza contravenţională iniţiată de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Rezina, Dmitri Gobjila, în privința lui Andrei Covalenco, născut la *****, domiciliat în *****, IDNP *****, pe faptul comiterii contravenţiei prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional,

A CONSTATAT:

1. Făptuitorul Andrei Covalenco la 16.07.2025, ora 14:00, având întocmit ordin de restricție de urgență cu nr. 71 din 12.07.2025, în mod intenționat s-a eschivat și nu a executat cerințele ordinului de restricție, manifestate prin nepărăsirea locuinței comune cu victima.

De către agentul constatator al Inspectoratului de Poliţie Rezina, Dmitri Gobjila, acțiunile făptuitorului Andrei Covalenco au fost încadrate în baza art. 318[1] din Codul contravențional, conform căruia reprezintă contravenţie - *neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă*.

2. *Agentul constatator al Inspectoratului de Poliţie Rezina, Dmitri Gobjila* și *făptuitorul Andrei Covalenco,* în ședința de judecată fiind citați legal la ședința de judecată nemotivat nu s-au prezentat, iar potrivit art.454 alin.(1) Cod contravenţional, cauza contravenţională se judecă în termen rezonabil, dar nu mai mult de 2 luni de la data intrării dosarului în instanţa de judecată. Criteriile de determinare a termenului rezonabil sunt: complexitatea cauzei, comportamentul participanţilor la proces, conduita instanţei judecătoreşti şi a agentului constatator, importanţa procesului pentru cel interesat. Respectarea termenului rezonabil de judecare a cauzei se asigură de către instanţă.

Potrivit art.455 alin.(3) Cod contravenţional, *Neprezentarea în şedinţă a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale.*

Instanţa de judecată ţinînd cont de circumstanţele relevate şi norma legală a dispus examinarea cauzei contravenţionale în absenţa agentului constatator și a contravenientului.

3. *Avocatul Aurel Goncear* în ședința de judecată a solicită aplicarea în privința contravenientului o sancțiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime minimă prevăzut de lege.

4. *Examinând materialele cauzei şi verificând procesul verbal cu privire la contravenţie sub aspectul îndeplinirii condiţiilor de fond şi de formă prevăzute de lege pentru*

valabilitatea sa în coroborare cu menţiunile agentului constatator la materialele dosarului contravenţional, instanța de judecată reține următoarele.

5. *În fapt*, prin procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. şi seria MAI06 526450 (3050613176377009), încheiat la 16.07.2025, la ora 15:10 de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliţie Rezina, Dmitri Gobjila, în acțiunile lui Andrei Covalenco s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul Contravențional, pentru fapta comisă la 16.07.2025, ora 14:00, având întocmit ordin de restricție de urgență cu nr. 71 din 12.07.2025, în mod intenționat s-a eschivat și nu a executat cerințele ordinului de restricție, manifestate prin nepărăsirea locuinței comune cu victima.

Consecutiv, potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost remis conform competenței spre examinare în fond și adoptarea deciziei la Judecătoria Orhei, sediul Rezina.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Reieşind din prevederile art. 400 alin. (4) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 318[1] din același cod, se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne, care exercită atribuţiile poliţiei, iar ulterior prin prisma alin. (5) din acelaşi articol, procesele verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art. 318[1] se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente, în acest caz, fiind respectate condiţiile cu privire la competenţa de examinare a cauzei.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei, iar din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, pe când potrivit art.38 alin.(3) din acelaşi cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ce oferă faptei natura penală.

6. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

7. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu nr. şi seria MAI06 526450 (3050613176377009), încheiat la 16.07.2025.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

8. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) din Codul contravențional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei.

9. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravențional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei

privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informații despre instituția bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

10. În acelaşi context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza *constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

La fel, instanța de judecată menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezenţa făptuitorului Andrei Covalenco, care a recunoscut vina în comiterea contravenţiei imputate, fapt confirmat prin prezenţa semnăturii acestuia în toate rubricile necesare din procesul-verbal cu privire la contravenție, dar şi prin lipsa altor probe contrare în acest context.

11. Din analiza procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a materialelor cauzei, instanța observă că făptuitorul nici nu a solicitat să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător, iar faptul dat îl confirmă prin semnătură olografă şi autentică în procesul-verbal, dar nici nu a infirmat faptul dat, or acestuia i s-a pus la dispoziţie aceste garanţii, prin citarea sa atât la agentul constatator, prin oferirea dreptului de a depune declaraţii, cât şi în şedinţă de judecată, drepturi care au fost realizate efectiv de către Andrei Covalenco.

12. *Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie*, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței,* hotărârea din 7 septembrie 1999).

În lumina celor relatate *supra*, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 al Codului contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul – verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecata este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale

prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului-verbal cu privire la contravenție.

13. Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenţie cu nr. şi seria MAI06 526450 (3050613176377009), încheiat la 16.07.2025, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat şi în raport cu actele existente la dosar, acumulate de agentul constatator în cazul pendinte.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. şi seria MAI06 526450 (3050613176377009), încheiat la 16.07.2025, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat şi instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul atacat ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional.

14. În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul Andrei Covalenco este învinuit precum că a comis contravenția prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional, iar respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional:

- ***procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. şi seria MAI06 526450 (3050613176377009), încheiat la 16.07.2025,*** care cuprinde poziția personală a agentului constatator, din care reiese constatarea contravenției comise şi descrierea acesteia;

- informatia privind înregistrarea contravenției din 16.07.2025;

- procesul-verbal de audiere a victimei Nadejda Covalenco din 16.07.2025;

- procesul-verbal de audiere a contravenientului din 16.07.2025, prin care Andrei Covalenco a recunoscut faptele incriminate.

- informația telefonică din 11.07.2025;

- plîngerea depusă de victimă la 11.07.2025;

- procesul-verbal de audiere a victimei Nadejda Covalenco din 11.07.2025;

- ordinul de restricție de urgență nr.701 din 12.07.2025*,* prin care Andrei Covalenco a fost obligat să părăsească locuința comună, unde domiciliază cu victima Nadejda Covalenco și să nu vină în această locuință pe perioada acțiunii ordinului de restricție, i-a fost interzis contactul vizual, inclusiv cel telefonic cu victima, acesta intenționat s-a eschivat de la executare, contactând cu ea.

15. Instanța subliniază astfel că, fapta contravențională săvârșită de către făptuitor a fost constatată personal de agentul constatator și a fost inserată în procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. şi seria MAI06 526450 (3050613176377009), încheiat la 16.07.2025.

Din analiza actului menționat, care în situația relatată *supra* și în condițiile art. 425 alin. (2) - (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, Andrei Covalenco la 16.07.2025, ora 14:00, având întocmit ordin de restricție de urgență cu nr. 71 din 12.07.2025, în mod intenționat s-a

eschivat și nu a executat cerințele ordinului de restricție, manifestate prin nepărăsirea locuinței comune cu victima.

16. În acest context, potrivit art. 12^1 al Legii nr. 45 din 01.03.2007, cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, *potrivit căruia în caz de stabilire la locul faptei, ca urmare a evaluării riscurilor, a circumstanţelor din care rezultă o bănuială rezonabilă că au fost comise acte de violenţă în familie şi/sau persistă un pericol iminent de repetare sau comitere a acţiunilor violente, organul de poliţie este obligat să dispună imediat eliberarea ordinului de restricţie de urgenţă în privinţa agresorului pentru înlăturarea situaţiei de criză şi, concomitent, întreprinde acţiunile necesare de constatare a comiterii infracţiunii de violenţă în familie. Ordinul de restricţie de urgenţă se eliberează pentru o perioadă de până la 10 zile şi se pune îndată în aplicare, agresorul şi victima (în cazul copiilor – reprezentantul legal al victimei) fiind informaţi despre restricţiile aplicate, drepturile şi obligaţiile care le revin şi despre răspunderea pentru neexecutarea cerinţelor ordinului de restricţie. Supravegherea îndeplinirii măsurilor stabilite în ordinul de restricţie de urgenţă se exercită de către angajaţii postului sau ai sectorului de poliţie din localitate în modul prevăzut de lege. Agresorul are dreptul să conteste ordinul de restricţie de urgenţă în instanţa de judecată în condiţiile contenciosului administrativ. Depunerea cererii nu suspendă acţiunea ordinului de restricţie. Victima are dreptul, în perioada de acţiune a ordinului de restricţie de urgenţă, să solicite, în condiţiile legii, eliberarea ordonanţei de protecţie.*

La fel, potrivit prevederilor art.152 alin. (6) din Legea citată, *refuzul sau eschivarea agresorului de la executarea cerințelor ordinului de restricție de urgență/ordonanței de protecție atrage răspundere conform legii*.

17. În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon împotriva Franţei (nr. 2)*, dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

18. În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului verbal este una temeinică.

Mai mult, instanța de judecată conchide că, fapta contravențională imputată făptuitorului a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare, iar în acest sens, instanţa deduce că a existat într-adevăr o necesitate stringentă de intervenire din partea poliţiei, în contextul căreia au fost relevate şi acțiunile ilicite ale făptuitorului.

19. Instanța mai precizează că în mod evident, nu există dubii în privința celor constatate de către agentul constatator, atâta timp cât, prin autoritatea ce i s-a conferit, are obligația să-și dea interesul pentru respectarea întocmai a prevederilor legale, fără a leza în nici un fel drepturile făptuitorului Andrei Covalenco care în mod cert la 16.07.2025, ora 14:00, având întocmit ordin de restricție de urgență cu nr. 71 din 12.07.2025, în mod intenționat s-a

eschivat și nu a executat cerințele ordinului de restricție, manifestate prin nepărăsirea locuinței comune cu victima.

20. În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate ca veridice de instanță, iar încheierea procesului verbal şi adoptarea deciziei de sancționare în acest caz va fi una temeinică.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

21. În continuare, instanța reține că dosarul contravențional în privința lui Andrei Covalenco pe semnele contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond.

22. În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului contravenţional.

Circumstanțe atenuante sau agravante în privința făptuitorului nu au fost reținute.

23. Respectiv, *sub aspectul individualizării pedepsei*, instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele impuse de art. 37 din Codul contravențional, coroborat cu cele expuse în limitele stabilite de art. 318[1] din Codul contravențional, care stabileşte o sancţiune *cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 10 la 15 zile.*

24. Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancțiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78[1] şi **318[1]**, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

25. În aceste context, instanța va ţine cont de atitudinea făptuitorului, de împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reţinută de către instanţă, de comportamentul făptuitorului la momentul constatării faptei, de necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare.

26. În baza celor enunțate *supra*, având în vedere circumstanțele cauzei, prezența circumstanţelor agravante și lipsa circumstanțelor atenuante la caz, instanța de judecată constată vinovăția lui Andrei Covalenco în comiterea contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional și îi aplică făptuitorului o sancțiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 45 de ore.

27. Instanța notează că, în conformitate cu art. 32 alin. (1), (2) şi (3) din Codul contravenţional, *sancţiunea contravenţională este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare ce se aplică, în numele legii, persoanei care a săvârşit o contravenţie, iar punctele de penalizare fiind aplicabile şi ca sancţiune complementară*.

Pe de altă parte, principiul legalității infracțiunilor și a pedepselor, cu referire la caz, este apreciat îndeosebi prin prisma art. 7 din Convenție, din care denotă că este absolut necesar să existe un temei legal pentru condamnare și pentru aplicarea pedepsei, iar sarcina Curții este aceea de a se asigura că, la *momentul în care acuzatul a săvârşit fapta* pentru care a fost trimis în judecată şi *condamnat*, exista o dispoziție legală care pedepsea fapta şi că *pedeapsa aplicată nu depăşeşte limitele stabilite de dispoziția respectivă* [*Coëme şi alţii împotriva Belgiei*, par. 145; *Del Río Prada împotriva Spaniei* (MC), par. 80].

28. De asemenea, conform art. 37 alin. (4) din Codul contravențional, instanța va informa făptuitorul că în conformitate cu prevederile art. 37 alin. (5) din Codul contravenţional, contravenientului sancţionat cu muncă neremunerată în folosul comunităţii i se ia în scris un angajament prin care se obligă să se prezinte în termen de 10 zile la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul şi potrivit alin. (6) al ultimului articol, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

29. În conformitate cu prevederile art.34,41-44,374,394-395,452-458,460 şi 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

Se recunoaşte Andrei Covalenco vinovat de săvârșirea contravenţiei prevăzută de art. 318^1 din Codul contravenţional şi i se stabileşte pedeapsa sub formă de 45 (patruzeci și cinci) ore muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Conform art. 37 alin. (5) Cod contravențional se obligă contravenientul Andrei Covalenco să se prezinte în termen de 10 zile la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul.

Se aduce la cunoştinţa contravenientului, că în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Hotărârea este cu drept de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Preşedintele şedinţei,
judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**